

Pravila o pisanju stranih imena gradova i pokrajina (teritorijalnih sastavnica) zapravo su beskorisno sročena jer ne daju naslutiti kada odabrati izvornik, a kada pohrvaćeni oblik. U slučaju gradova dio pohrvaćivanih naziva pripada skupini imena izvorno pisanih ne-latiničnim pismima, dio očuvanoj uporabi egzonima (Beč, Budimpešta, Pečuh, Rim), ali nije objašnjeno zašto Venecija a ne Venezia (hrvatski egzonim je Mleci) i zašto Ženeva. Pretpostavljam da bi Napulj i Prag išli u prvu grupu (egzonimi), ali ne znam što bih prema ovom pravopisu bilo s Münchenom ili Zürichom. Ako je suditi po primjeru Ženeve, tada bi Ciriš bio čest oblik imena u hrvatskom tisku, ali tome nije tako. Možda bi trebalo razmisliti o popisu egzonima kako bi se jednostavno moglo odrediti da se egzonimi pišu kao takvi, ostala imena gradova izvorno pisana latinicom prema izvorniku, a imena gradova pisana izvorno ne-latiničnim pismima u pohrvaćenom obliku.